

at kunne tilraade at gaa op til 20 Aar. Ved Vædringsforslag Nr. 12 i Forbindelse med Underædringsforslag Nr. 13 fastsættes der nemlig mere betryggende Bestemmelser med Hensyn til Ekspropriation end de, der findes i Forslaget, som det blev vedtaget ved 2den Behandling. Der fastsættes i dette Vædringsforslag paa den ene Side, at et Selskab ikke kan faa en forøget Ekspropriationsgodtgørelse, naar det forøgede sin Indtægt ved at bringe sine Udgifter ned og lade Anlægget forfalde, og paa den anden Side sættes der ogsaa en Grænse for, hvor meget de kunne faa, idet det nemlig nærmere udvisses, at der ved Godtgørelsens Fastsættelse skal tages Hensyn ikke alene til, hvor stort Udbytte de have haft, men til det højeste Udbytte, som Anlægget kan antages at give med passende Takster og ved forvarlig Drift. Og ved Bestemmelsen af, hvad der kan regnes for passende Takster og passende Drift, maa det da erindres, at det gælder ikke alene at tage Hensyn til enhver i Landet eksisterende Vedning, men at der tillige maa tages Hensyn til, hvorledes Selskaber af lignende Størrelse og lignende Udvikling arbejder i andre Lande. Det ligger f. Eks. nær at sammenligne vor Telefondrift i Kjøbenhavn med den i Stockholm, hvor Konkurrencen mellem de private Selskaber og Staten holder Taksterne paa et passende Minimum. Ved Hensyntagen til saadanne andre Anlæg af lignende Bestaafenhed er der ikke Tvivl om, at Ministeriet maa kunne sørge for, at der bliver fastsat en Norm for Takst og Drift, hvorefter Godtgørelsen maa kunne beregnes. Naar dette indføres i Loven, ser jeg ikke, at der kan være nogen Fare ved at gaa til de 20 Aar, ja meget mere som jeg mener, at for saa vidt der bestaar private Selskaber her i Landet, maa de helst gaa ind under Koncession.

Naar et æret Mindretal har foreslaaet en forandret Affattelse af § 6, hvor de ville gøre Forskel paa koncessionerede og ikke koncessionerede Selskaber med Hensyn til den Erstatning, der skal gives dem, og den ærede Ordfører for Mindretallet (Harald Jensen) udtalte, at man ikke før har haft noget Eksempel paa, at det er fastsat ved Lov, at der ved Burderingen skal tages Hensyn til det Udbytte, Selskabet har haft, skal jeg dog rigtig nok sige, at naar det fastsættes, at et Anlæg skal eksproprieres efter uwillige Mænds Skøn, er der slet ingen Tvivl om, at der altid vil blive taget Hensyn til Udbyttet, og det er derfor af den største Vigtighed at det fastsættes i Loven, at der ikke kan tages Hensyn til det Udbytte, Selskabet har haft det sidste Aar, eller det Ud-

bytte, det maaste kan antages at ville faa næste Aar; men at der ikke nu tages Hensyn til det Udbytte, som kan have ved passende Drift og med passende Takster. Det tror jeg er at give Ekspropriationen en passende Rækkevidde, at man begrænsede den til, hvad man kan tænke sig, at et saadant Selskab kunde opnaa ved passende Drift og med passende Takster. Jeg tror derfor, at man med Rolighed kan stemme for Vædringsforslaget Nr. 12, saaledes som det er stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af et Flertal, i Underædringsforslaget under Nr. 13.

Den højtærede Minister opfordrede stærkt til at vedtage det af ham stillede Vædringsforslag under Nr. 21 med Hensyn til Plantninger og Bevoksninger paa offentlig Vej, og den ærede Ordfører (C. Hage) udtalte, at han personligt godt kunde gaa med til dette Vædringsforslag, hvorimod Flertallet i Udvalget har stillet sig afvisende. Jeg kan ikke nægte, at heller ikke jeg kan gaa med til dette Forslag. Om de fremtidige Anlæg er der ikke Spørgsmaal, idet Statens Telegrafvæsen der kan tage sine Forholdsregler, saa at Linierne ikke komme i nogen ubehagelig Berøring med Plantningerne. For de nuværende Vedningers Vedkommende synes der Eksempler paa, at Telegrafvæsenet har stillet meget vidtgaaende Fordringer i saa Henseende, medens man paa den anden Side ikke har Eksempler paa, at de kommunale Autoriteter have været uwillige til at imødekomme rimelige Fordringer fra Telegrafvæsenets Side. Jeg tror, at de kommunale Autoriteter, som have med disse Sager at gøre, altid ville vise sig imødekommende mod Telegrafvæsenet. Men naar der stilles Fordring om, at Plantninger langs Vejene, som det gennem lange Tider har lykkedes at frembringe til Nytte for de vejfarende og for vedkommende Egn, helt skulle kunne tilintetgøres, maa man dog sikkert føle sig ubeberørt af saadanne Fordringer, og jeg tror, som sagt ikke, at der vil være Fare ved at forkaste Ministerens Vædringsforslag under Nr. 21; thi Telegrafvæsenet vil sikkert altid finde al mulig Imødekommenhed, saa at dets Vedninger ikke ville være udsatte for at tage Skade.

Indenrigsministeren (Hørring): Jeg kan ikke slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler anførte om Vædringsforslag Nr. 21, og skal gøre opmærksom paa, at slike vidtgaaende Fordringer fra Telegrafvæsenets Side ikke kunne komme frem efter det Indhold, Vædringsforslaget har faaet. Der staar kun i Vædringsforslaget, at